

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Román”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
anul 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate
vede în fruntea foaiei.

Banii de prenumerățiune se trimt mai cu înlesnire
pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se
fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfîrșește cu ultima Decembrie 1883, a și
înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie
espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea
foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 5400 Pres.

Cerculariul

cătră tôte oficiile protopresbiterale din ar-
chidiececa Transilvaniei.

Vin a face și de astădată atente pre oficiile
protopresbiterale și prin acestea pre tôte oficiile pa-
rochiale din archidiececa noastră: că după concludul
congresual din 20 Octombrie 1878 Nr. 238, publicat
cu cerculariul consistoriului nostru archidiececan din
18 Decembrie 1879 Nr. 3486 Plen., în tot anul la
6 Ianuarie, serbătorea Botezului Domnului, trebuie
să se pörte în tôte bisericile din metropoliă un
disc separat în folosul fondului metropolitan.

Deci în esecutarea suscitatalui conclud congre-
sual poftesc pre preoțiimea parochială: ca la serbă-
torea Botezului Domnului, pe lângă observarea in-
strucțiunilor din anii trecuți, să dispună a se purta
în biserică discul metropolitan, să îndemne pre po-
por prin o cuvîntare acomodată, a contribuî după
putință în acest disc, care are scopul măreș de a
formă fondul metropolitan pentru acoperirea tuturor
trebuințelor metropoliei noastre; apoi despre resulta-
tul discului să facă îndată după serbători raport
oficial la oficiul protopresbiteral concernent, trans-
punînd suma adunată, séu — în cas neașteptat,

când în vre-o comună nu s'ar fi adunat nimic, —
să arete acea împregiurare tristă; în fine oficiile
protopresbiterale să transpună consistoriului archi-
diecesan sumele adunate cel mult **până la 31
Ianuarie 1884** pe lângă un conspect sumariu,
în care să se cuprindă tôte comunele bisericesci
din tract.

Oficiile protopresbiterale sînt poftite a publică
acest cerculariul cu tötă posibila grăbire.

Sibiu, 28 Decembrie 1883.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Ad Nr. 3967 Pl.

În legătură cu cerculariul convocător de dtdo
24 Decembrie 1883*) prin care sinodul protopresbi-
teral electoral în protopresbiteratul **Cetății de Peatră**
s'a convocat pe 12 Ianuarie 1884 la **Cărpiniș**, se
aduce la cunoștința celor ce se cuvine, că, în urma
informațiunilor venite la cunoștința subscrișului mai
în urmă, fiind aceste informațiuni în conformitate și
cu dorința alegătorilor, locul de într'unirea sinodului
electoral nu va fi **Cărpinișul**, ci **Leschia**.

Sibiu, 28 Decembrie 1883.

Nicolae Cristea m. p.,
comisariu consistorial.

Revista politică

Sibiu, în 2: Decembrie 1883.

Proiectul despre căsătoriile mixte se scie că
va veni a doua oară la desbatere în casa magnașilor.
Amîndouă părțile fac pregătiri mari pentru a
reuși; mai multă activitate desvoaltă feudalii și cle-
ricalii catolici pentru a nu li se smulge victoria din
mâni. Nici liberalii nu stau cu mâinile în sin. De-
ocamdată activitatea se concentrează pe lângă es-
perarea literelor reg. de convocare. La comisiunea
de verificare a casei de sus s'au substernut petițiuni
atât din Ungaria cât și din Austria. Conservativii
din Austria, cari au indigenatul unguresc, vor se ia
parte la lupta din casa magnașilor pentru a decide
soarta cunoscutului, proiect de nou în favorul lor.
Intre cele 60 de convocări recunoscute de comisi-
unea verificătoare ca valide figurează 15—20
membrii din aristocrația înaltă a Austriei,

*) Veđi Nr. 150 „T. R.“

cari au indigenat unguresc. Petițiunile se vor da
conform hotărșirii casei prin presidiu ministeriului
de interne, care le va intima petenților. — Aceasta
campanie a conservativilor din ambele state a dat
ansă la o luptă înverșunată publicistică. Judecând
după fasa de acum a proiectului, șanțele liberalilor
se pare a fi slabe și membrii casei de sus cred că
proiectul va căde și la a doua discutiune.

Dieta din Croația se ocupă mereu cu cesti-
unile de drept public sau cu raporturile de stat
dintre Ungaria și regatul triunit. Sistarea consti-
tuțiunei, în urma esceselor cu pajurile, instituirea
comisariatului, afacerea cu banul, a fost obiectul de
discutiuni vehemente și de atacuri înverșunate, mai
ales din partea neimpăcaților Starceviciani.

Acuma e la ordinea țilei cestiunea teritoriului
fiuman. Comisiunea regnicolară esmisă în aceasta
afacere a ținut ultima ședință terminânduși rapor-
tul, care se va substerne dietei.

Acest raport constată, că încercările de a îm-
păca pretensiunile Ungariei și ale Croației cu pri-
vire la teritoriul Fiumei nu au avut rezultatul dor-
rit. Ungaria a purces în mod unilateral, fără de a
ține samă de postulatele Croaților. Comisiunea pro-
pune:

Dieta repetă declarațiunea sa, pe baza con-
cludului dietelor auterioare croate, că Fiume din
preună cu portul și cercul seu este o
parte integrantă a regatelor Croația
Dalmația Slavonia. Ea protestează a-
contra factului, de a se decide în acest teri-
toriu prin dispozițiuni unilaterale și fără
invoirea prescrișă în § 66 al pactului din 1868
în mod valid și defenitiv acele afaceri auto-
nome care sînt rezervate regatelor Dal-
mației Croației și Slavoniei.

În fine raportul recomăndă guvernului să apere
drepturile ce i s'au garantat țerei prin provisorul
dela 1869.

Spiritele în Croația sînt foarte agitate. Opo-
șițiunea dă mereu nutremnt acestei agitațiuni. Ca
semn caracteristic despre aceasta fierbere continuă
înregistrăm o scire dela Costainta, care ne spune,
că deputatului Maseg, care aparține partidei na-
ționale, i s'au spart ferestrele. Mai departe s'au
spart ferestrele la unele rudenii ale numitului de-
putat și la scoala de acolo. Urđitorii acestor es-
cese sînt radicalii.

Din țerile străine avem de înregistrat o pier-
dere ce a suferit Germania. Dr. Lasker, cunos-
cutul conducător al partidei naționale liberale din
Germania a repausat în New-York, lovit de gută.

FOIȚA.

Disertațiune

despre necesitatea promovării și protecționării meseriilor
între români.

(Urmare).

Comitatul Cluj. Pretura Gelau.

21 Comune.

	până 1848 străini români	până 1883 străini români
Comercianți de ori ce feliu	—	13
Meseriași:		
Butnari	1	2
Berari	—	1
Cismari	2	22
Cordoneri	—	4
Compactori	—	1
Cojocari	2	11
Croituri	—	5
Cărămidari	—	3
Cuptorari	—	1
Fauri	6	23
Funari	—	1
Grădinari culți	—	6

	până 1848 străini români	până 1883 străini români
Hotelieri	—	1
Lemnari, meșteri de case	9	9
Rachieri	—	2
Lakerier văpsitori de trăsuri	3	1
Mașiniști	—	2
Mătăsari	—	2
Măsari dulgheri	2	—
Morari	2	—
Olari fini	—	4
Perieri	1	—
Pardositori	—	1
Zidari	—	14
Rotari	3	1
Sitari	—	6
Sticlari	—	1
Strafari, zugrăvitori de case	—	1
Scobitori de peatră	—	4
Urloeri	—	3
Putinari	—	7
Suma	31	21

On. d. Rosalia Pop din Gelau cu datul 21/8 a.
c. ne-a comunicat aceste date și respunde următoa-
rele:

*) Măestrii sînt 127; sodali 29; învățacei 38.

1. Pentru a se promova meseriile între români
din aceste părți lucră dl Ioan Pop, preot gr. cat.
în Gelău și un alt domn.

2. Despre aceea, că poporul român din aceste
părți ar sta ađi mai bine sau mai rău decăt la anul
1848 putem đice, că în economia de pămînt și de
vite sta ceva mai rău, ear în măestrii mai bine.

3. Români cari dela 1848 încoace și ar fi vînd-
dut moșiile în aceste părți putem arăta pre cât scim,
că deși au vîndut unii români moșiile lor, alți ro-
mâni însă le-au cumpărat. Din aceia cari și le-ar fi
vîndut la străini fără să cumpere altele, sînt mai
ales în Coloș-Monostor.

Comitatul Albei infer. urbea lib. reg. Alba Iulia.

Orașul: Alba-Iulia.

Nrul sufletelor: 8900. — Nrul sufletelor române: 39% = 3120.

	până 1848 străini români	până 1883 străini români
Comercianți de ori ce fel	10	6
Meseriași:		
Aurari	3	—
Berari	1	—
Cismari	12	1
Cordoneri	6	6
Compactori	1	—
Cojocari	4	—
Păpucari	12	—

Liberalii germani au pierdut prin moartea lui Lasker pe un bărbat distins, care a contribuit mult la promovarea instituțiilor liberali. Decedatul are merite nedisputabile la unirea Germaniei — a luptat alături cu gigantul veacului, dl Bismarck la marea operă a unității germane. În urmă disgustat de prigonirile prevalentului său contrar și de regresul ideilor liberali s'a dus în America, unde și-a aflat sfârșitul vieții. —

În Egipt situațiunea politică s'a încurcat prin succesele falsului profet Mahdi. Englezii sunt foarte îngrijați pentru domnia lor în Egipt. Guvernul are o sumă de proiecte cu privire la reorganizarea țării egiptene. Un proiect cere abdicarea lui Tewfik în favorul fiului său minorean Abbas sub regența lui Barring. Alt plan vicese un simplu protectorat și instituirea unui resident englez. Al treilea proiect cere reinstituirea lui Ismail pașa sub scutul englezilor. Guvernul englez înclină spre proiectul prim.

De altmintrenea țestiunea egipteană e într'o fasă critică de transacțiune și cine poate să se surprindă ne mai aduce ziua de mâine, mai ales, fiindcă se constată și influența franceză.

„Viitoriul“.

Ni-a venit Nr. 1 al ziarului nou politic, economic și literar „Viitoriul“, edat ca Nr. de probă în Budapesta, la 1 Ianuarie nou. Din acest Nr. aflăm: că „Viitoriul“ este întemeiat de cei mai mulți fruntași ai inteligenței române din Budapesta, însoțiți de mai mulți membri distinși ai inteligenței române din provincie. Ziarul nou are de gerante al editurii pre binecunoscutul jurisprudent al nostru, dl Dr. Iosif Gall, ear de redactor pe domnul Zamfiriu M. Rozescu, până acuma necunoscut în ziaristica română. „Viitoriul“ va eși începând cu 1/13 Ianuarie de trei ori pe săptămână, într'un format cu ceva mai mic ca foaia noastră; prețul de prenumerățiune în lăuntru monarhiei este pe an 10 fl. pe 1/2 an 5 fl. pe 1/4 an 3 fl. ear pentru străinătate pe an 30, pe 1/2 an 15, pe un 1/4 an 9 franci.

Programa noului ziar se concentrează în următoarele: „Viitoriul“ va fi independent de ori ce influință de sus ori de jos; va fi condus de iubirea patriei și a naționalității; va sta pe bazele constituționale și ale legalității; va apăra interesele statului de asemenea și drepturile naționalității române, acestea pe baza articolului 44 din 1868; va apăra adevărul și dreptatea; va lucra pentru buna înțelegere cu celelalte popoare conlocuitoare, în special pentru o împăciuire între elementul român și maghiar; va apăra libertatea personală și garanțiile libertăților publice; va da curs liber discuțiilor, dar va păstra un ton moderat, lipsit de preocupățiuni, de ură, de personalități; va combate răul, abuzurile, șovinismul; va fi organ pentru viața publică civilă și bisericească, pentru interesele școlii, pentru literatură și economie.

Salutăm din inimă programa „Viitoriului“, care în liniamentele sale generale este identică cu programa nealterată a foaiei noastre „Telegraful Roman“; dorim totodată, să putem umbla totdeauna mână în mână cu „Viitoriul“ întru promovarea intereselor speciali a le naționalității noastre, fără de cari noi nu putem înțelege interesele generale ale statului.

Dorim cu deosebire, se vedem în coloanele „Viitoriului“ marcate cât de bine „marginile, preste cari, — cum țice redacțiunea — nu se pot estinde pretensiunile naționali, fără de a periclită interesele patriei“. O dorim aceasta cu atât mai vârtos, pentru că noi am mai auzit de multe ori frasa aceasta chiar din gura bărbaților de stat cari astăzi conduc destinele patriei, dar o am auzit folosinduse totdeauna numai pentru a constrînge interesele naționalităților nemaghiare și a le reduce mai la nimica. „Viitoriul“ aflându-se mai aproape de factorii politice dominante, va fi în stare de a ne da splicările cele mai autentice, ca să cunoască publicul bine acelea margini încă nemarcate.

Mai dorim încă, ca cu „Viitoriul“ să ne întâlnim cât mai ades pe terene de activitate proprii ale noastre și pentru noi mai mănoase decât ce este bunăoară „perfecționarea administrațiunei politice“ de care se ocupă el în articolul său principal. Teoriile pentru chivernisirea casei să le lăsam deocamdată să le discute acei frați ai nostri, cari se țin că sânt numai ei și în faptă și sânt numai ei stăpâni în casa comună; ear noi cei alungați pe afară, în loc de a ne ingera în afacerile rezervate lor, se ne căutăm mai bine oare care mod practicabil de a pute întra și noi în casă ca frați buni, egal îndreptățiti; atunci apoi, și numai atunci putem spera, că în țestiunile administrative vor fi considerate și vederile noastre.

Facem ca prin fugă aceste observări cu cea mai sinceră bunăvoință pentru „Viitoriul“ și nu ignorăm de fel greutatea situațiunei, nici greutățile fie-cărui început, cari de sigur le va fi avut și redacțiunea „Viitoriului“ în adunarea materialului pentru numărul seu de probă. În tot cazul „Viitoriul“ luat în spriginul bărbaților celor mai distinși ai națiunei noastre, va ave rol însemnat în dezvoltarea ulterioară a vieții noastre publice, și pentru aceea îl recomandăm publicului cetitoriu cu toată căldura.

La țestiunea reuniunilor preoțesci la noi.

(Duplică.)

(Înceere.)

Ce se țicem noi, cești cari nu scim filosofia și avem experiență numai de 2 1/2 luni: nu pricepem! Și dl „D. P. P.“ din Olimpul „dela masa verde“ dacă nu pricepem, ne strigă: „Sutor ne ultra crepidam“. Și ca să ne arătăm cât sântem de nepricepui, ne întrebă: „pentru ce sânt seminariile, pentru cari se spesează la an 25 de mii florini?“

De n'ar fi cu supărare ne-am lua îndrăsneală să spunem că preoților, cari n'au trecut prin seminariile cele cu 25 mii floreni spese la an, și cari sânt în maioritate prevalentă, nu le dă mâna se vină în aceste seminarii ca să se procopsească; dar pentru aceea de procopseală au lipsă, și fiind-că nu și-o pot câștiga altmintre, vreu să o încerce în reuniune. Cei cari ies din aceste seminarii, ies cu o mulțime de teorii frumoase, dar când este vorbă de aplicarea lor, de greutățile vieții practice, ved și ei că multe le lipseșe.

Nu cumva să mi se țică că dau vot de neîncredere seminariilor. Natura seminariilor, ca a ori cărui institut mai înalt de învățământ este să se ocupe mai mult cu partea teoretică, lăsând ca cea

practică să se câștige în experiențele vieții. Așa e la medicină, așa la iurisprudență, așa la tehnică. Cel ce a terminat studiile academice încă nu e avocat desvêrșit, medic, inginer, ampioiat: ci trebuie să facă pracsă, în care să învețe a aplica teoriile câștigate pe bancele școlii. Academiiile și universitățile încă vor fi spesând suma de 25 mii floreni la an, și dacă din ele nu ies bărbați desvêrșiti pentru viața practică, nu ne va prinde mirarea, dacă din modestul nostru seminar absolvenții nu pot fi deodată la înălțimea misiunei lor pastorale. Și oare dacă studiile cele serioase, esamenele cele rigoroase și practica de câte 2—3 ani nu fac superflue reuniunile medicilor, iuriștilor, tehnicilor și ampioiaților: seminariul nostru se poată face superfluă reuniunea preoților? Ar trebui să ne hrănim cu utopii ca se o credem.

Toate ca toate, dar dl „D. P. P.“ vorbește în deplină cunoștință de cauză și fără preocupățiune când scrie: că „dl Popescu ca protopresbiter“ pentru aceea stâruesce pe lângă reuniuni preoțesci „ca să citeze pe preoți, când îi place precum fac solgăbirăii cu juii comunali.“

Am spus-o odată dlui „D. P. P.“ și dsa a luat notiță despre aceaste, că nu eu, ci preoțiunea din tract a dorit și doresce reuniunea. Ear a se întruni preoțiunea în un an odată s'au de două ori în timp anume hotărît, cred că nu convine cu serioșitatea unui domn „dela masa verde“ să susțină că este pentru pretopresbiter „a cita pe preoții când îi place, precum fac solgăbirăii cu juii comunali“. Dela un domn asesor consistorial aseptăm să și cumpănescă mai bine cuvintele înainte de a eși cu ele în public.

Dl „D. P. P.“ îmi face muștrare pentru ce am ocolit întrebarea dsale „că ce pozițiune se aibă reuniunile preoțesci față de consistoriu“.

În Nr. 128 „Telegr. rom.“ Proiectul de statute §§. 22, 23, 24 și 25 răspund la întrebarea dnului „D. P. P.“ Binevoiască a i ceti. Ear în răspunsul meu am recunoscut că în statutul organic nu sânt prevădute aceste reuniuni. Va atârna dela Prea-veneratul Consistoriu Archidieceșan ca se primească s'au nu această reuniune sub suprainspecțiunea sa și să precizeze însuși — dacă va afla cu cale — pretinsa pozițiune, de nu va fi destul precisată.

Serioșitatea cu care dsa tractează țestiunea, i-a permis ca trecând preste cele aci espuse, să incopie imediat o altă imputare, tot așa de legitimă scriind cu referință la pozițiunea pe care eu nu ași fi precisat'o; „Ne a adus ce e drept ca esemplu conferențele învățătorești care esistă la noi, dar; a uitat că acele au basă în statutul organic și sânt organizate cu plan și sistem prin consistoriu.“

În „Telegr. Rom.“ Nr. 136. pag. 543 coloana 1, eu am scris: „De aceea „Statutul organic“ a statorit ca pentru calificațiunea ulterioară a învățătorilor să se țină conferențe învățătorești. Din aceste sau dezvoltat cursurile supletorice și mai pe urmă reuniunile învățătorești — toate cu scopul de a înainta cultura învățătorilor“ ear în coloana a 3-a pe aceeaș pagină alinea ultimă:

„Ce priveșce încheerea Dsale prin care ne spune că sinodul archidieceșan din acest an sa enunciat în contra reuniunilor preoțesci, trebuie să observ, că sa enunciat numai întru cât n'a voit să le impună, precum a făcut cu reuniunile învățătorești.“

Judece acum onor. cetitor cât de îndreptățit a fost dl „D. P. P.“ ca față cu aceste enunciațiuni

	până 1848 străini români	până 1883 străini români
Curelari	2 —	3 —
Croitori	4 1	6 —
Cărnățari	1 —	2 —
Cărămidari	— 3	— 3
Cuptorari	3 —	3 —
Dentisti	— —	1 —
Fauri	4 —	— 1
Funari	2 —	— —
Friseri	2 —	2 —
Găitanari	2 —	2 —
Gravieri în peatră	— —	1 —
Hotelieri	2 —	6 1
Juvelari cari fac inele etc.	1 —	2 —
Lemnari, meșteri de case	— 40	10 20
Lakerieri vâpsitori de trăsuri	1 —	2 —
Măcelari	5 5	5 6
Mănușeri	1 —	1 —
Măsari dulgheri	3 —	5 —
Morari	2 4	3 6
Olari fini	2 —	3 —
Orologieri	2 —	2 —
Pictori de case	2 —	4 —
Perieri	2 —	— 2
Peptenari	2 —	1 —
Pânzari	6 10	16 3
Pușcași	1 —	1 —

	până 1848 străini români	până 1883 străini români
Rotari	4 2	5 1
Sitari	— 1	— 1
Săpunari	3 —	3 —
Sticlari	2 —	3 —
Strimfari	1 —	— —
Străfari, zugrăvitori de case	2 —	3 —
Turtari	4 —	3 —
Tapițieri	— —	1 —
Urloeri	3 —	3 —
Suma	122 79	174 65

Comitatul Humedoarei.
Numărul sufletelor preste tot 248,464.
Orașul: Orăștie.
Nrul sufletelor 6,000. — Nrul sufletelor române 2,500.

	până 1848 străini români	până 1883 străini români
Comercianți de ori-ce fel	— —	41 5
Meseriași:		
Aurari	2 —	1 —
Berari	1 —	4 —
Butnari	11 —	— —
Cismari	13 —	116 3
Cordoneri	11 —	27 2
Compactori	— —	2 —
Cojocari	24 —	20 —

	până la 1848 străini români	până la 1883 străini români
Curelari	— 15	— 9
Croitori	— 13	— 17 3
Cuțitari	— —	— 2
Căldărari	— 4	— 15
Cărămidari	— 1	— 3
Fauri	— 10	— 6
Funari	— 4	— 2
Fotografi	— —	— 1
Friseri	— 1	— 3 1
Hotelieri	— 1	— 4
Lemnari, meșteri de case	— —	— 3 30
Lakerieri, vâpsitori de trăsuri	— —	— 2
Măcelari	— —	— 2
Măsari, dulgheri	— 9	— 15 1
Morari	— 4	— 6 2
Olari fini	— 19	— 5 2
Orologeri	— —	— 2
Organști	— 3	— 3
Pictori	— —	— 1
Pălărieri	— 12	— 12 1
Peptinari	— —	— 2
Pânzari	— 15	— 15 3
Pușcași	— 1	— 3
Pitari	— 2	— —
Rotari	— 10	— 4
Sticlari	— 1	— 2

să-mi dică că eu la întrebarea d-sale am adus ca exemplu reuniunile învățătoresci, dar am uitat că aceste au basă în Statutul organic. Și bine să însemnăm această imputare dsa mi o face atunci, când imputându-mi iloyalitate, declară că eu mi ași fi perdut dreptul a sta de vorbă cu Dsa.

Spre a avea dl „D. P. P.” un titlu de a mă combate aleargă trei ani în drept, la preoțimea din tractul Branului cu tipicul și uniformitatea serviciilor bisericesci, spunându-ne că aceste, ca și „instruirea pastorală” precum o dorește reuniunea sibiiană „sar putea face numai din centru, adecă dela arhieriei prin sinodul episcopesc”.

Noi n'avem nimic cu aceea ce și noi scim că nu e de competența noastră! A ne sfătui însă cum să executăm mandatele superiorilor noștri, cum să administrăm și funcționăm la altariu cu mai mare demnitate între normele și formele ritului nostru cred că nu vom avea lipsă să fim regulați din centru. Stând acest adevăr cade de sine ciuha dlui „D. P. P.” cu care vrea să ne spario că din ocupațiunile reuniunilor s'ar pute ușor desvolta „atâtea forme de serviciu dădesc și tipic câte reuniuni sunt.”

Dl. „D. P. P.” ca de încheere recunoaște indirect că tot ce a ținut spre a combate „din toată convingerea reuniunile preoțesci” a fost numai ceea ce dăce neamțul „Zeitungsfutter” pentru „Telegr. Rom.” Căci dsa, fără doar și poate, în locul reuniunii preoțesci, proiectate de preoțimea acestui tract, ne spune că „ar fi de părere ca aceste întruniri, să nu se facă sub formă de reuniuni, ci ca conferențe preoțesci, numai dintr'un protopresbiterat dară din întreaga Archidieceasă... cari ar trebui dirijate din centru și a se ține la 3 sau la 5 ani fără multe statute și formalități.”

Se vede că dl „D. P. P.” a scris aceste „basat pe convingerea câștigată prin îndelungata cugetare despre acest obiect” în tocmai precum ne spune că a scris și în Nr. 132 a „Tel. Rom.”

Adecă întrunirile să nu le botezăm reuniuni ci conferențe! Adevărat profundă cugetare! Ele să nu fie numai din un protopresbiterat, ci din întreaga Archidieceasă. Lucru mai practic nu se poate gândi! Căci pe bieții preoți din un tract îi „constringem” așa e părerea dlui „D. P. P.” în Nr. 132 al „Tel. Rom.” — „ca să mai vină și la adunările reuniunii,” perdind timp și spese.

Dar fiind că o dăce DSa, preoții din Ardealul întreg se pot aduna la 3 sau 5 ani. Se înțelege că să aibă statute și formalități puține, nu multe ca cei dela Sibiu, și să fie dirijați din centru!

Adecă: conferențele aceste să nu fie de bunăvoie, după modelul Sibienilor, căci aceasta este silă, ci să fie impuse din centru, căci precum se vede aceasta e libertate; să nu fie din un protopresbiterat, căci nu sunt practice, preoții din cauza lor nu și pot pierde timpul și banii: ci să fie din întreaga archidieceasă, căci mai ușor, în mai puțin timp și cu mai puține spese poate veni la Sibiu preotul din Zarand, Solnoc și Bârgău, de cât cel din Poplaca, Reșinariu sau Turnișor; într'o dă și s'ar pute lipsi parochiile din un tract de preoții lor, dar din întreaga Archidieceasă se pot! Evident: logică, carea nu lasă nimic de dorit!

Încheind cu această logică dl „D. P. P.” poate dăce cu satisfacțiune: „am încheiat cu acestea”.

Cu toată încheerea d-sale mi-aș permite a-i întoarce întrebarea pe care mi-a pus cu respect la reuniunea sibiiană: „ce pozițiune se aibă conferențele aceste generale față de consistoriu și statu-

tul organic? nu vor fi ele un corp parasitic, pelângă corporațiunile legale bisericesci?”

Ori doară crede dsa că aceste conferențe sunt provădate în Statutul organic, de care eu să fi uitat! De vor fi provădate cumva, și dacă numai aceasta ar fi scăparea reuniunii sibiene, ne vom acomoda după modelul reuniunilor învățătoresci, cari încă sunt provădate numai ca „conferințe” după cum dorește dsa a ne boteza reuniunea.

Mai restez încă câte va cuvinte dlui „D. P. P.” ca necunoscut, și dlui Redactor ca cunoscut publicului

Dl „D. P. P.” afirmă că eu în răspunsul meu ași fi mers „până a așița preoțimea din tractul Sibiiului” contra DSale.

Nu sciu cum se poate așița preoțimea contra unui necunoscut, pe care nime nu'l vede nime nu-i scie numele, cu un cuvânt: nime nu'l cunoaște și nu scie cine e, afară de O. Redacție a „Telegrafului Român.” S'au doară dl „D. P. P.” crede că toată lumea trebuie să'l cunoască după masca „D. P. P.”? De'l vor cunoaște alții nu aci; eu însă și preoțimea din tractul Sibiiului nu'l cunoaștem. Motiv destul ca să ne permită a ne întruni în reuniune, dacă nu pentru alta, spre a studia și cunoaște mascele.

Ce privesce pe dl Redactor am onoare al asigura că n'a fost lipsă să se iuțească, fiind că n'am făcut nemănuși imputare prin obiceiul meu de a cita, când am ținut în Nr. 135 al „Telegr. Rom.” despre articolul dlui „D. P. P.” că s'a publicat „în locul de frunte al diariului.”

Am obiceiul ren de a cita exact, și n'am ce-mi face.

Dacă dl Redactor rămânea numai pelângă iuțea arătată în notița citată în Nr. 135 „Tel. Rom.” nu faceam vorbă. DSa însă făcând causă comună cu dl „D. P. P.” în zelul seu de a mă combate mai cu efect comite un act, prin care își legitimizează așteptarea că și DSale îi „vor face ovațiuni ca dlui Cristea” *) — după cum ni-o spune cu atâtea nevinovăție în Nr. 128 „Tel. Rom.” locul de frunte, în care dăscălesce „pe acei veterani, cari . . . poartă stindardul marelui Șaguna.” **)

DSa, urmând pe mentorul seu în loialitate și esactitatea reproducerei, denaturează un secret al oficiului, ca să mă poată discredita în public. De un neadever ce susține soțul DSale de luptă, începocie prin o steluță în Nr. 141, pag. 564 a „Telegrafului Român” notița: „Ne pare curios dl protopresbiter S. Popescu când se provoacă la reuniunile învățătoresci, pe cari în calitate de comisariu consistorial al conferențelor învățătoresci din vara anului acesta, propune ale cassa.”

Notița e o falsificare a raportului meu, ca comisariu consistorial, raport, carele încă n'a ajuns să fie discutat în ședința consistoriului. Raportul, ca ori ce raport și act oficios, înaintat consistoriului din oficiu, între alte impregiurări ar fi trebuit să se bucure de sfînțenia discrețiunii, până nu hotărârea organul competent a se face act public din trinsul.

Această lege va avea resonul seu pentru alții, nu însă pentru dl Redactor al „Telegrafului Român”, carele simțindu-se angajat la luptă, spre a mă prezenta înaintea publicului ca de deseversire bătut falsifică în public acel raport fără să și mai facă scrupuli.

*) Domnul Popescu cu câte-va rânduri mai sus ne spune în tonul DSale, că „are obiceiul rău de a cita exact” și spre a și dovedi acest rău obicei, vine și falsifică tot cuprinsul articolului meu din Nr. 128 al „Tel. Rom.”

În citatul articolu am ținut că „Telegraful Român” a fost clevetit dela întemeierea lui fără întrerumpere.

Apoi am mai ținut verbal: „Clevetit a fost domnul Cristea și de conaționali și de conreligionari.

„Și cumcă clevete au fost”

au recunoscut însuși clevetitorii, închinându-se stindardului clevetit de ei.”

„Lucrul se continuă și acuma, și încă cu mai mare vehemență, contând oamenii la tinerețele mele și la micimea mea față cu predecesorul meu. Poate după ce o voi păți-o ca domnul Cristea, să-mi facă ovațiuni.”

Încât stă provocat act în legătură cu cele scrise de mine în Nr. 128 al acestui diariu — judece publicul cetitoriu.

Red.

**) Să vedem și aici iubirea de advăr a domnului Popescu.

În articolul meu după ce am arătat poziția „Tel. Rom.” am amintit despre amenințarea din dieta pestană cu introducerea unei noulle de presă apoi am ținut verbal.

„În tot cazul sântem siliți a ne apăra. Cum să ne apăram? doară punând mâinile în sân, și răchnind în dreapta și în stânga, în sus, și în jos? s'au că doară mai este vre-o cale practicabilă, care ne poate duce națiunea la mântuire? Poftim pe veterani noștri a ne lumina mai ales pe acei veterani cari se laudă mult, că ei poartă stindardul Marelui Șaguna.”

A-ți apăra națiunea însemnează a dăscăli pe cine-va dintre români. A cere sfaturi și povețe dela veteranii noștri însemnează a dăscăli pe acești veterani? Judece publicul român între mine și domnul Popescu.

Poate că on. public se va interesa să scie cu a ajuns dl Redactor la acest raport ca să folosească cu atâtea cavalerism și înaltă politică. Sânt două căi, una mai recomandătoare pentru dsa decât cealaltă.

Cea dintâiu este, că fiind cancelaria consistorială aproape de Redacția „Tel. Rom.” respective fiind până bine de curând dl Redactor actual însuș cancelist, dsa și a scos notița din însuși raportul meu, adresat prea veneratului Consistoriu Archidieceșan. Aceasta s'ar părè nedisputabilă din terminii hotărâți și precisi în cari e stilisată notița D-sale.

Dar din isvor semi-oficial mi s'a spus că nu aceasta este calea dlui Redactor, că nu din cancelarie și-ar fi scos dsa notița amintită, ci de aiea. Anume prin confidență precând dsa era colaborator la „Tel. Rom.” a ajuns la conceptul acelui raport spre a face din trinsul un articol de diar.

Și, precum se vede, de confidență a scint să se folosească în un chip așa de loial, cavaleresc și politic tot o dată.*)

Comentariile și consecențele acestei proceduri unice în felul ei și le va gândi on. cetitoriu. Eu din partemi am încheiat.

Sibiu, 20 Decembre 1883.

Simeon Popescu m. p.,
protopresbiter.

Varietăți.

*) (Postal). Un post de magistru postal este de ocupat în Naszod Petresen, comitatul Bistrița-Nasud, pelângă contract de oficial și cautiune de 100 fl.

Emolumentele:

Salariu 120 fl.

Pașal de cancelarie 40 fl. și de transport 300 fl.

Suplicele sânt a se adresa în 3 săptămâni la direcția postală din Sibiu.

*) (Necrolog). Maria Hodoș născuta Filipescu ca soție, Basiliu preot gr. or. ca fiu cu soția sa Ana Gaja și Rafila ca fică măritată Augustin Pop, în numele lor și al numeroșilor nepoți, nepoate, cumnați și cumnate cu durere anunță cumcă iubitul soț, tată, moș și unchiu, **Zenobiu Hodoș**, paroch greco-oriental a Ielandului mare în 25 Decembre st. v. a. e. p. m. la 3 oare după un morb abia de 3 zile în etate de 74 ani, al căsătoriei și preoției sale de 47 ani proveșut cu st. taine și-a dat sufletul în mâna Creatorului.

Rămășițele-i pământene după celebrarea rituale gr. or. se vor astruca în cimiteriul de acolo gr. or. de lângă biserică la 28 Decembre 10 oare a. m. Fie-i țărina ușoară!

Ielandul mare în 26 Decembre 1883 st. v.

*) (Reuniunea română de cântări din Sibiu) în 27 a lunei curgătoare (Marția trecută) a arangiat petrecerea cu joc anunțată în Nr. 150 al diariului nostru. Comitetul reuniunii nu pute afla timp mai potrivit ca și cel ales. În serbătorile Crăciunului fie-care om uitând de greutatele de toate zilele, sacrifică câte-va ceasuri și petrecerei.

E de prisos se mai spun că petrecerea a fost foarte animată. Începută din amurgul serei, ea s'a sfârșit în zori de di. Fie cine s'a depărtat cu dorința, ca acestei familiare petreceri să urmeze cât mai curând alta asemenea ei.

*) (Furt mare) s'a întâmplat la posta din Budapesta. 1/4 de milion a dispărut dimpreună cu lădița în care erau banii pachetați. Sdravên tâlhariu când fură, fură și nu glumesc. Vorba celuia: Cine a furat se mai fure, pe păgubaș să-l spîndure...

*) (Resplata onestității.) La restaurațiunea comitatensă în Caraș Severin după cum scim fostul vicecomite Simonescu a cădut față cu uneltirile contrarilor sei. Onestitatea domnului Simonescu e cunoscută de toată lumea, chiar și de cătră contrari-sei. Aceasta fū cauza, că să iviră sciri prin diare,

*) Am dat cale lungă domnului Popescu să și verse tot veninul asupra mea și asupra secretariului consistorial, căci învinuirea la ambii se refere. Adevărul este acesta. Înainte de a avea norocirea sau mai bine ținut nenorocirea, de a fi chemat la redactarea „Tel. Rom.” eram om de omenie — vorbele domnului Popescu. Eram vădut cu ochi buni de domnul Popescu. Poziția mea actuală a schimbat fața lucrului.

Pe atunci mi a împărțit domnul Popescu și verbal și și în scris vederile sale despre netrăinicia conferențelor învățătoresci. De aici sciu eu vederile domnului Popescu și nu din cancelaria Consistoriului archidieceșan. Aceasta pentru domnul Popescu pentru consistoriul archidieceșan și pentru publicul român.

Ce se atinge de confidență, domnul Popescu nu-mi a ținut că păreriile domniei Sale sânt lucruri de confidență. Domnia Sa mi-o face acuma în forma de gravă imputare. „Tempora mutantur” mi-o dăce domnul Popescu. Numai cât trebuia se mi-o spună mai de vreme.

Red.

	pană 1848	pană 1883
	străini români	străini români
Strafari, zugrăvitori de case	—	3 4
Timari	2 33	— 20
Tâlpari	8 —	7 —
Urloeri	—	2 —
Zidari	—	8 30
Fabrici	—	8 —
Suma	194 39	389 108

On domn Dr. Tincu cu adresa d-sale din 20/8 comunicând aceste date ne scrie și acestea:

În genere starea poporului putem dăce că în Orăștie e mai bună decât la anul 1848, dară mese-riașii români (timari, argășitori) au decădut tare, fiindcă n'au învățat nimic; și ađi avem măestrii buni, cari nu sciu scrie. Școală de maserii avem susținută de universitatea săsească. La început au îngrigit românii asupra scoalei, ear acum dispune reprezentanța comunală. Românii de abia le scoate ochii cu câte un învățătoriu. Ar mai fi și alte întrebări referitoare la cauza aceea, că poporul nostru nu progresează, dar fiindcă le cunoaștem cu toții, n'avem de cât să ne facem fie-care datoria față de binele poporului român și el va progresa.

(Va urma).

în înțelesul cărora, domnul Simonescu era să fie ales ca deputat dietal. Altfelul stă scris însă în cartea programei celor din comitatul Caras Severin.

În Pesti Napló de Marți eată ce cetim: „Comitetul central al partidei liberale din comitatul Caras-Severin, va publica în foile de mâne un manifest, în care partida va declara, că ea nu va proclama pre Simonescu de candidat pentru deputat dietal în cercul Bocșei, și că în urma enunțării sale, comitele suprem nu numai va fi contra lui, ci dacă se cere, va întreprinde contra lui lupta cu toată puterea.“

* (Uciderea lui Sudeikin.) Corespondentul din Petersburg al „Corespondenței politice“ scrie: „O cusă din strada *Newski-Prospect* a fost la 17 Decembrie seara teatru unei întâmplări îngrozitoare. Șeful poliției secrete, locot. colonel Sudeikin, a fost poftit în aceea casă de cătră unul dintre agenții săi Jablonski, sub pretext că are să surprindă acolo o adunare politică secretă. Sudeikin, însoțit de secretarul său, s'a dus travestit și a gă-

sit în adevăr adunați acolo mai mulți. Pe când el esista la discuție, cineva îi descărcă un glonț în spate. apoi mai mulți l'au culcat la pământ cu drugi de fier. Secretarul e greu rănit, încă nu va scăpa cu viață. Asasini au pus mâna pe documente importante, ce le-au găsit la Sudeikin, apoi a fugit. crima a produs mare mișcare în Petersburg. Poliția a îndatorat pe medici să aresteze pe cei care ar veni să ceară ajutor pentru vre-o rană la braț. De aci să couchide, că vre-unul dintre ucigași a fost rănit.“

Asupra acestei teme se mai scrie din Petersburg: „În toate cercurile oficiale și sociale domnesce o mare neliniște în urma asasinării lui Sudeikin și a ajutorului său. Sudeikin trecea de un reazăm puternic pentru guvern în lupta contra partidei revoluționare. Era foarte activ și avea o memorie colosală ce'i prindea bine în serviciu. În curând era se fie avansat pentru serviciile aduse. Era un om ca de 40 ani, de statură înaltă și athletică, sever și neobosit, dar și bun la inimă. Pe cât se poate ști

până acum, el pare a fi cădut victima zelul său. Un agent polițienesc plătit de tororiști, l'a atras într'o cursă, unde l'au ucis, dimpreună cu cel care'l însoțise. Principalul autor al crimei, Jablonski, era un criminal politic, graciast acum câți-va ani, care apoi a intrat în serviciul poliției, cum se vede numai cu scop de a servi pe nihilisti. Nu se scie pozitiv cine va fi succesorul lui Sudeikin, dar se crede că acel post periculos va fi încredințat ajutorului de procuror, Dobrajinski.“

Loterie.

Sâmbătă în 5 Iannarie 1884.

Buda: 25 16 77 24 40

Mercuri 9 Ianuarie 1884.

Sibiu: 20 28 14 79 27

Bursa de Viena și Pesta.

Din 8 Ianuarie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Galbin	5.71	5.70
Napoleon	9.59	9.59
Lon'on (pe polița de trei luni)	120.90	122.90

ad Nr. 496

[636] 1—3

CONCURS.

Neintrând la 1-a publicare nici o petițiune la cele 2 stipendii pentru studenți de agricultură în Cluj-Manastur care se intrunească condițiunile recerute, se escrie prin aceasta de nou concurs pentru 2 stipendii à 80 fl. v. a. pe anul scolar, pentru studenți dela scoala de agricultură reg. ung. din Cluj-Manastur.

Aspiranții la aceste două stipendii au să-și trimită suplicele lor la subsemnatul comitet al asociațiunei transilvane până la 1-a Februarie st. n. 1884 însoțite de următoarele documente:

a) Carte de botez în original sau în copie legalisată.

b) Testimoniu despre progresul în învățatură în semestrul premergător dela institutul în care frecventează.

c) Testimoniu scolaric despre studiile absolvite înainte de intrarea în institutul de agricultură.

d) Atestat de frecventare dela direcțiunea institutului în care frecventează cursurile de prezent.

e) Atestat de serăcie sau de orfan dacă concurentul e orfan.

f) Adeverință, că mai primesce sau nu, de undeva vr'un stipendiu.

Din ședința comitetului asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român, ținută în 21 Decembre n. 1883.

Iacob Bologa m/p. Dr. D. P. Barcian m/p.,
vice-președ. secretar.

ad Nr. 497

[635] 1—3

CONCURS.

Neputându-se conferi din lipsa de concurenți un ajutoriu de 100 fl. pe an, pentru care se publică concurs sub Nr. 315. 1883 lit. A. 11, prin aceasta se escrie de nou concurs:

La un ajutor de 100 fl. pe an, pentru tinerii, cari ar voi a se perfecționa în o maestrie de lemnărie mai perfecționată (facere de cruci și colomade, învelis de case după sisteme moderne, sculptura în lemn, sau strugărie mai perfecționată).

Aspiranții la acest ajutor au să trimită suplicele lor la comitetul asociațiunei transilvane până la 1 Februarie st. n. 1884, însoțite de următoarele documente:

a) Atestat de Botez în original sau în copie legalisat.

b) Atestat despre cursurile scolare absolvate înainte de a intra la învățatură în una din specialitățile amintite de lemnărit. Atestate de clase inferioare clasei a IV-lea elementare, nu se vor lua în considerare.

c) Atestat că se află lucrând la vre un măestru sau institut de această specialitate și cu ce succes.

d) Atestat de sărăcie sau de orfan, dacă concurentul este orfan.

e) Atestat de moralitate dela auctoritățile competente.

f) Adeverință dela părinți s'au tutori că se deobligă a lăsa pre fiii sau pupilii lor la învățatură până se vor fi perfecționat pe deplin.

Între concurenți cu calificațiune egală se vor preferi tinerii născuți în munții apuseni ai Transilvaniei.

Din ședința Comitetului asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu în 22 Decembre n. 1883,

Iacob Bologa m/p., Dr. D. P. Barcian m/p.,
vice-președinte secretar.

Nr. 185

[633] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. Poiana cu filia Găureni de classa a III a în protopresbiteratul Albei-Iuliei, prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare a acestui concurs.

Emolumentele sânt:

1. Dela 156 familii câte 20 litre cucuruz în boambe sau grâu.

2. Dela 156 familii câte o di de lucru, cei fără de vite cu palma, sau 40 cr., eară dela cei cu vite o di cu carul sau plugul, sau 1 fl.

3. Până se va procura casa parochială se va plăti chiria din cassa bisericeii.

4. Venitul stolariu regulat în sinodul parochial estra-ordinariu ținut încă în 23 Septembrie 1879.

5. Porțiune canonică, care aduce pe an un venit curat de 6 fl. v. a.

Toate aceste emolumente afară de jertfele indatinat dau pe an suma de 326 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochia vacantă împreună cu filia au de a-și așterne suplicele instruate amensurat regulamentului pentru parochii în terminul sus scris subscrisului oficiu protopresbiteral.

Alba-Iulia 15 Decembre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsandru Tordoșan m. p.
protopresbiter gr. or.

Licitațiune minuendo.

Pentru acoperirea lipsei lemnelor de foc la Institutul regesc al aleinaților pe timpul 1884/5 în marime de 904 de metre cubic se prescrie licitațiunea minuendo adaca:

Întreprindătorii care au scop lemnele sus numite ale offera au până în 28 Ianuarie 1884 12 oare la amiazi la cancelarie sus numit Institutului în ofert cu 50 cr. timbru preveđiut 200 fl. v. a. ca vadium ale trimite, în care ofert lui se respunde câte cubimetre lemne de stejar, și câte cubimetre lemne de fag adaca deosibit și în ce preț, în cât stă marimea darabului adaca lung și gros. [638] 1—3

Mai târziu ca termin sus munit trimise oferte nu se vor lua în considerațiune.

Sibiu, în 4 Ianuarie 1884.

Dela Institutul regesc al alienațiilor.

Nr. U. 1171/1883

[637] 1—3

Edict de licitațiune.

În 7 Martie stilul nou 24 Februarie stilul vechiu 1884 se va ține la oficiul central al Universității sășesci în Sibiu piața mare Nr. 15 dela 9 până la 12 oare a. am. și la cas de lipsă și dela 3 până la 6 oare după amiazi o licitațiune publică pentru esarëndarea următorilor munți de pășunit, pe anii 1884, 1885 și 1886 și aume:

Nr. curent	Situatiunea muntelui	Numirea	Ar-alul de pășunit		Prețul de esclamarie	
			Jug.	□°	fl.	cr.
1	Tălmăciu	Cornu Pleschii . . .	712	—	250	—
2	"	Nogovan mare . . .	1327	—	925	—
3	"	Nogovan mic . . .	—	—	862	—
4	"	Confu mare . . .	2245	—	705	—
5	"	Confu mic . . .	—	—	895	—
6	Orlat	Stricatu . . .	1750	—	204	—
7	"	Oltiavu . . .	1425	—	625	—
8	"	Furnica . . .	1546	—	258	—
9	"	Bălu . . .	929	1300	651	—
10	"	Balințu mare . . .	1101	900	223	—
11	"	Balințu mic . . .	650	1000	149	—
12	"	Serecinu mare . . .	1253	100	206	—
13	"	Serecinu de mijloc . . .	1413	900	813	—
14	"	Serecinu latere . . .	1141	700	54	—
15	Sibi 1	Cotrona . . .	274	1100	94	—
16	Simna	Goaza de sus . . .	1419	600	653	—
17	"	Goaza de jos . . .	1387	800	166	—
18	"	Haneșiu de sus . . .	1676	1400	580	—
19	"	Haneșiu de jos . . .	1686	1400	203	—
20	"	Steaza de sus . . .	388	1000	79	—
21	"	Steaza de jos . . .	600	—	33	—
22	"	Gropele de sus . . .	794	600	31	—
23	"	Gropele de jos . . .	452	890	121	—

Fie-cine, care dorește a lua arëndă, trebuie să depună la mâna comisiunei de licitare înainte de licitațiune 10% din prețul de esclamarie ca vadium în bani gata, care după terminarea licitațiunei se va restituți aceluia ce nu a obținut arëndă, ear celor ce au obținute li se va socoti în prețul arëndei, dacă au depus cautiunea de arëndă conform contractului.

Condițiunile mai de aproape ale arëndei se pot vedea și înainte de ziua licitațiunei la oficiul central al Universității sășesci în oarele de cancelariă.

Dela oficiul central al Universității sășesci.

Sibiu, în 5 Ianuarie 1884.

Dr. M. Brennerberg,
comit.

Anunțiu.

Find ales de ampioiat la comitat, cancelaria mea advocațională se află de vândare. Aceia, cari ar dori a o cumpăra, se binevoiască a se adresa cătră mine sau în persoană sau în scris cel mult până în 15 a lunei curente.

Hațeg în 1 Ianuarie st. n. 1884.

S. Borha m. p.,
advocat.

[634] 3—3

OLEIUL PENTRU AUȚ

perfecționat de Dr. M. Deutsch vindecă orice asurđială, care nu este din nascere; dacă cineva aude greu, îi cântă urechia, îi ține sau îi curge cu oleiu se se poate cura radical.

Mulțămită publică, 12 ani întregi n'am auđit cu urechia dreaptă absolut nimic. Spre a paralisa acest rău, am fost necesitat să călătoresc de două ori la Viena, ca să consult pe renumitul doctor de urechi și profesor vienez. Durere nici el nu mi-a putut ajuta! Din norocire însă am dat preste oleiul pentru auđ din depositul general a lui Iulius Graetz. Întrebuințând acest remediu o minune nespusă se întemplă cu urechia mea. După ce am folosit de trei ori m'am vindecat radical; Ddeu să-i prelungească viața inventatorului acestui minunat oleiu de auđ, ca să mai poată aduce servicii omenimei.

Plevnic, comitatul Trencsen, Ungaria
Emerich de Zental, proprietar mare.

Acest oleiu pentru auđ nefalsificat împreună cu arătarea modului de întrebuițare se poate căpăta pe lângă prețul de 2 fl. 40 cr. direct dela deponitorul general Iulius Graetz, Viena, Sechshaus, Hauptstrasse 47. [621] 4

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[555] 13—30

în Budapesta, strada Vațului, Văczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii
Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.